

El caos digital

A Brussel·les no acaben de creure-s'ho. La guerra digital espanyola els ha agafat entre dos fronts i la Comissió Europea, sense voler-ho, s'ha convertit en la força d'interposició en el conflicte. No és que l'executiu europeu no estigui bregat en saraus de tota mena. Però el que no s'esperava és haver de fer d'àrbitre enmig del foc creuat de denúncies i amenaces llançades per empreses periodístiques, companyies de telecomunicacions, clubs de futbol, televisions, societats interposades i fins i tot el govern d'un dels estats membres: el del regne d'Espanya.

Senzillament, no hi estaven acostumats. I és que si per a qualsevol ciutadà d'aquí seguir el batibull que s'ha creat amb les plataformes digitals i el futbol codificat ja pot resultar incomprensible, a Brussel·les se'ls fonen els ploms. Ningú no dubta, no obstant això, que, tot i tractar-se d'una guerra empresarial, darrere hi ha objectius polítics. És evident que el PP ha mobilitzat des de començaments d'any totes les seves tropes per barrar el pas a Canal Satélite Digital, la plataforma de canals per satèl·lit impulsada per Sogecable Canal Plus sota el control de l'empresari Jesús de Polanco (propietari també del diari *El País* i acusat pels populars d'haver estat descaradament afavorit pels governs del PSOE). Com si no hi hagués altres problemes, s'ha convertit en una de les prioritats d'Aznar i dels seus ministres. La consigna popular ha estat "tot s'hi val". La llei digital, la Llei del Futbol, els jutges més afins, i fins i tot un competidor: Vía Digital, la plataforma de Telefónica (companyia que presideix l'amic personal d'Aznar, Juan Villalonga), qualsevol arma ha estat bona. I només ha faltat que Telefónica es quedés amb Antena 3 i els drets de futbol de molts dels equips de primera per desencadenar una autèntica batalla campal. El caos digital, ni més ni menys.

Enmig de l'embolic, però, la Comissió Europea s'ha fet el ferm propòsit de repartir l'lenya a tots costats per veure si almenys així s'aturen les hostilitats. Talment com si es tractés de Bòsnia, però en versió virtual. El

comissari del Mercat Interior, Mario Monti, i la Comissió en ple van donar a finals de juliol un ultimàtum al govern espanyol perquè introduís canvis substancials en la Llei de la Televisió Digital —que il·legalitzava els decodificadors de Canal Satélite Digital—, considerant que vulnerava la lliure competència. Si no ho fa podria trobar-se amb una denúncia davant del Tribunal de Justícia de Luxemburg. El govern del PP ha esgotat el termini, fixat per al 3 de setembre, i veient que no té altra sortida ha anunciat que en el consell de

ministres d'aquest divendres dia 12 aprovarà el nou decret. Però encara no ha ensenyat totes les cartes. Caldrà veure si la Comissió es dona per satisfeta o no, o si, al final, tira la tavallola. I és que, tot i que es tracti del *pay per view*, de bona gana haurien "pagat per no haver-ho de veure". D'altra banda, la Direcció General de la Competència de la Comissió Europea ha notificat a Audiovisual Sport (l'empresa que gestiona els drets de futbol) que l'exclusiva del *pay per view* que va vendre a Canal Satélite és una "restricció a la competència de difícil justificació". I ha posat en dubte la mateixa existència de l'empresa que presideix Manuel Campo Vidal. Telefónica, no cal dir-ho, no ha desaprofitat l'ocasió i ha convocat una

junta d'accionistes d'Audiovisual Sport per a aquesta mateixa setmana amb l'objectiu de disoldre la companyia i recuperar els drets que li permetin donar futbol per Vía Digital des que comencin les emissions aquest mateix setembre.

Amb tot, els funcionaris europeus no són els únics que estan entre dos focs i intenten asserenar els ànims. CiU no ha renunciat encara que uns i altres facin les paus. Però el fet és que TV3 —amb pressions o sense— ha acabat pujant al carro de Telefónica i de Vía Digital. I no cal dir que es tracta d'una aposta arriscada si els criteris polítics continuen passant per davant de la gestió empresarial. Mentrestant, diaris com *El País* i *El Mundo* gasten tota la munició que tenen, encara que sigui a costa de la seva credibilitat. La guerra és la guerra i aquesta setmana hi ha dues batalles previstes. ■

TONI CANÍS

“Per a qualsevol ciutadà d'aquí seguir el batibull que s'ha creat amb les plataformes digitals i el futbol codificat pot resultar incomprensible.”